

Dżdżysty czas

Czasem zdarza się ten czas,
by w kaloszach pędzić w las.
Tam wśród liści wirujących,
suchych traw już szeleszczących
wsluchać się w szumiący bór,
oddać się jesiennej z pór.
Polska złota jesień w cenie,
czy to w słońcu czy w ulewie,
a najbardziej lubię w dżdżu,
wtedy najprzyjemniej tu
-wśród listowia wielu drzew:
olchy, brzozy no i wierzb.
Barwy złocą się zielenią,
czerwienieją, brązowieją.
Wszystkich widok ten urzeka,
pies z radości aż zaszczeka.
I dżentelmen w kapeluszu,
zyska więcej animuszu,
żona ciężar spraw na głowie
wnet odrzuci jak listowie.
I przechodnie niewzruszeni,
nagle ciągną do jesieni.
Kroplą deszczu pokryj twarz,
to na lepsze zmieni nas.

